

N:o 154.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 15 maj 1909.
— — — — Andra Kammaren den 15 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om förbud mot handels idkande å söckendag utöfver viss tid.

(Lagutskottets utlåtande n:o 45 och memorial n:o 58.)

Till Konungen.

Genom en den 26 februari 1909 dagtecknad proposition, n:o 95, har Eders Kungl. Maj:t, föreslagit Riksdagen att antaga propositionen bilagdt förslag till lag om förbud mot handels idkande å söckendag utöfver viss tid.

Riksdagen, som icke kunnat i oförändradt skick bifalla Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition, har för sin del antagit följande

Lag

om förbud mot handels idkande å söckendag utöfver viss tid.

Häri genom förordnas som följer:

1 §.

Därest inom stad, köping eller municipalsamhälle yppas behof af förbud mot att handelsbod å söckendag hålles till salu öppen utöfver viss tid, må sådant förbud meddelas i enlighet med hvad nedan sägs.

2 §.

Förbud, hvarom i 1 § förmäles, skall angifva viss tid, då bod må öppnas, ej före klockan sju förmiddagen, och viss tid, då bod skall stängas, ej senare än klockan åtta eftermiddagen. Dock må för bod, där handel idkas allenast med lifsförnödenheter, tiden för öppnandet sättas till klockan sex förmiddagen samt för sådan bod eller bod, där hufvudsakligen tobak eller hvad däraf är förfärdigadt eller tidningar hålles till salu, stängningstiden sättas till klockan nio eftermiddagen. Jämväl må stängningstiden å aftonen före sön- eller helgdag och under två veckor närmast före julaftonen bestämmas till klockan nio eftermiddagen och i fråga om bodar, som i nästföregående punkt omförmälas, till klockan tio eftermiddagen.

3 §.

Förbud skall gälla alla bodar inom staden, köpingen eller municipalsamhället, och må tiderna för bods öppnande och stängning ej bestämmas olika för bodar af samma slag eller, utöfver hvad ofvan är sagdt, för skilda slag af bodar.

4 §.

Förbud må beslutas för stad af stadsfullmäktige eller, där sådana ej finnas, af allmänna rådstugan, för köping, som utgör egen kommun, af kommunalstämman samt för annan köping eller för municipalsamhälle af municipalstämman. Beslutet skall underställas Konungens befallningshafvande och för sådant ändamål öfverlämnas, därest stadsfullmäktige eller allmän rådstuga fattat detsamma, till magistraten eller i stad, där magistrat ej finnes, till den för dylik stad särskildt tillsatta styrelse samt, därest kommunal- eller municipalstämman fattat beslutet, till kronofogden i orten, hvarefter beslutet af sagda myndighet med eget utlåtande till Konungens befallningshafvande insändes.

Magistrat eller stadsstyrelse, hvarom nyss är sagdt, eller kronofogde äge väcka förslag om fattande af sådant beslut, som i första stycket omförmäles.

Innan dylikt beslut insändes till Konungens befallningshafvande, gifve magistraten eller stadsstyrelsen eller kronofogden föreningar af handelsidkare eller handelsbiträden, om sådana föreningar finnas inom staden, köpingen eller municipalsamhället eller angränsande kommuner, så ock där

bosatta personer, hvilkas rätt beröres af beslutet, tillfälle att yttra sig öfver detsamma.

I Stockholm skall stadsfullmäktiges beslut, utan magistratens utlåtande, underställas öfverståthållarämbetet, som öfver beslutet hör föreningar och enskilda, på sätt förut är sagdt.

5 §.

Beslut, som i 4 § omförmäles, skall af Konungens befallningshafvande oförändradt fastställas eller ock ogillas.

6 §.

Meddeladt förbud skall ofördröjligen af Konungens befallningshafvande allmängöras genom dess införande i länskungörelserna och uppläsande i vederbörande kommuns kyrkor samt genom dess intagande i minst en tidning inom orten.

7 §.

I afseende å ändring eller upphäfvande af förbud, som förut är nämndt, gälle hvad om sådant förbuds meddelande är stadgadt.

8 §.

Under tid, då bod af visst slag ej må hållas öppen, må ej heller vara, hvarmed handel i dylik bod idkas, utomhus hållas till salu, med mindre Konungens befallningshafvande därtill lämnat tillstånd. Sådant tillstånd må gifvas allenast för visst tillfälle och då särskilda omständigheter därtill föranleda.

9 §.

Hvar, som öfverträder förbud, hvarom i 1 § förmäles, böte första gången från och med fem till och med tjugu kronor, andra gången från tjugu till och med femtio kronor samt därefter hvarje gång från femtio till och med etthundra kronor.

Den, som i strid mot hvad i 8 § är stadgadt håller vara till salu, straffes med böter från och med fem till och med tjugu kronor.

10 §.

Den, som under tid, då han är ställd under tilltal för förseelse, som i 9 § omförmäles, fortsätter eller förnyar samma förseelse, skall, för hvarje gång stämning därför utfärdats och delgifvits, fallas till de böter, som för dylik förseelse äro bestämda.

11 §.

För förseelse, som i 9 § sägs, vare, där den med husbondes vetskap begås af hans hustru, husfolk eller i hans arbete antagen person, husbonden ansvarig, liksom vore förseelsen begången af honom själf.

12 §.

Förseelse, som i 9 § omförmäles, skall åtalas af allmän åklagare, i stad hos polisdomstol, därest särskild sådan är inrättad, men eljest hos poliskammare och, där sådan icke finnes, vid allmän domstol samt å landet vid allmän domstol; och gälle i fråga om klagan öfver domstols eller poliskammares beslut i dessa mål hvad i allmänhet angående besvär i brottmål finnes förordnad.

13 §.

Böter, som ådömas enligt denna lag, skola tillfalla kronan.
Saknas tillgång till böternas fulla gäldande, skola de förvandlas enligt allmän strafflag.

14 §.

Hvad i denna lag är stadgadt gälle ej försäljning å apotek, eller af brännvin, vin eller öl, eller för resande afsedd försäljning vid järnvägs- eller ångbåtsstationer, i järnvägsvagnar eller å ångbåtar, ej heller utomhus bedrifven försäljning af tidningar eller i mindre omfattning af matvaror, läskedrycker eller dylikt, eller eljest försäljning utomhus, om den idkas i samband med värdshusrörelse.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1910.
Stockholm den 15 maj 1909.

Med undersätlig vörndad.
